

Ако кинеско противуговорно задирање у слободу људи у Хонгконгу не остане без последица, онда је и војна интервенција на Тајвану само још питање времена.

Кинеска номенклатура са аутократом Сијем Ђинпингом на челу је тако још једном повредила уговорне обавезе утврђених приликом предаје Хонгконга Кини 1997. године.

Кина није правна држава

Још прошле године, Пекинг је покушао да помоћу декрета о изручењу дође до особа које сматра непријатељима да би могао да их осуди. Али, Кина није правна држава, а намера

иза декрета је била јасна: да се сваки потенцијални противник у Кини смести иза решетака.

Два милиона грађана Хонгконга је мирно протествовало против те намере КП. Тек после више месеци масовних демонстрација, Кери Лам, шефица градске управе коју је поставио Пекинг, повукла је декрет о изручењу. На локалним изборима који су уследили, демократски табор је однео убедљиву победу: слободарске снаге су освојиле 17 од 18 дистрикта.

Пекинг је запенио. Јасно је да би на парламентарним изборима планираним за септембар слика била слична. Грађани Хонгконга би се определили против Кине и њеног аутократског система. Зато је морао да се заобиђе парламент и да се етаблира „Закон о безбедности“ – како би Кина демонстранте могла да хапси као „терористе“. Још крајем априла су, да би се постигло застрашивање, ухапшене вође демократског покрета. Пекинг је хтео да демонстрира силу. Осим тога, нико ко је пред неким судом проглашен кривим, не сме више да се кандидује за неку јавну функцију. Све те мере су срачунате на инзуривање демократског табора.

Следећа жртва: Тајван?

Хонгконг је изгубљен – нажалост. Кина сада мора осетити оштре последице, иначе ће, опијена успехом, да нападне Тајван и анектира то острво. Тајван је независна држава која је произашла из кинеског грађанског рата. Пошто Комунистичка партија не трпи никог поред себе, она жели да уништи модел успешне демократије пред својом обалом. Велики је страх Пекинга да ће демократски дух Тајвана да пређе на континент.

Зато демократска светска заједница мора да санкцијама принуди аутократску Кину да се придржава обећања која је дала. Немачка би требало да се прикључи САД и Великој Британији које су већ увеле кораке у том правцу. Осим тога, треба ојачати дипломатски однос са Тајваном и обећати му војну помоћ за случај да га Кина нападне.

Сију треба показати где му је место

У својој теорији о праведном рату, Свети Августин пише да је легитимно, добро и правично, да се похита у помоћ земљи коју нека друга земља хоће да прегази без разлога. Си Ђинпинг је више пута претио Тајвану ратом и анексијом. Време је да му се покаже где му је место. Порука мора да гласи: док тако поступа, Кини нема места у светској заједници!

Људима у Хонгконгу треба пружити перспективе: што већем броју Вас, пре свега младима и добро образованима, којима Кина због Вашег учешћа у демонстрацијама прети као „терористима“, у слободном свету треба понудити нову домовину. Те мере морају јасно да покажу Кини одлучност слободног света. Време је да се дела а не да се подвиге реп пред Кином из страха од економских последица.

(Дојче веле)